

“Vall-alta”

Primer sopar de socis del CESC al restaurant Can Joan (5-7-2001)

EL CESC SURT A SOPAR

El propassat dijous, 5 de juliol, vàrem adreçar-nos al **restaurant Can Joan**. El motiu era fer una trobada del **Centre d'Estudis Sant Cebrià (CESC)** per primera vegada.

Eren quarts de nou i ens vam trobar, d'entrada, els de sempre. Salutacions, alguna o altra broma, però la gent seguia arribant; noves salutacions i a la fi, algú va donar l'ordre d'entrar al menjador. Passades les nou del vespre, les taules quedaren plenes i sense adonar-nos-en, vàrem arribar a ser de gom a gom. Aleshores començarem fent canvis de cadires per aconseguir que tothom s'hi acomodés millor i aconseguirem el complet. Quaranta-set places del restaurant eren ocupades i tots teníem alguna cosa en comú, tots érem socis i simpatitzants del **CESC**.

L'èxit estava aconseguit, a priori, reunir aquell nombre de persones era una cosa impensable, però allí tots hi érem; abastant un ampli ventall d'edats, de professions i de formació. Tots reunits amb la mateixa il·lusió i amb la mateixa finalitat;

festejar la setmana del soci del **CESC**, i adoptar el compromís de seguir el camí ja iniciat, i abastar nous fins, nous objectius. El sopar fou abundós; seguiren les postres, els cafès, les copes, i finalment, el ning-ning d'una cullereta que repicava dins d'un got, marcà l'inici de les paraules.

En **Lluís Parera**, president del **CESC**, amplià els nostres coneixements sobre la Inquisició i les seves implicacions a **Sant Cebrià**. No hi havia horari ni programa escrit així que quan algunes cares somnolentes expressaren cansament, es va cloure l'acte.

Abraçades de mans, darrers comentaris, i a poc a poc, s'anà disgregant el grup. Ningú no ho va dir, però dins nostre restà el compromís de repetir la trobada el proper any, i si pot ser abans millor.

Puig i Cadafalch

Estigué vinculat amb Sant Cebrià per l'amistat amb la gent del Mas Gaspar

Marta Colell i Rotger

La veïna vila de **Canet de Mar** celebra enguany l'any de **Puig i Cadafalch**, famós arquitecte nascut a Mataró l'any 1867. Una casa del Carreró n° 39 que avui encara es conserva el va veure néixer i la seva infància transcorre entre la ciutat de Mataró on estudia primària i secundària a l'**Escola Pia de Santa Anna**, i la vila d'Argentona on estiuja amb la seva família.

En acabar el batxillerat es matricula simultàniament a la Universitat de Barcelona per cursar la carrera de Ciències exactes i a l'Escola Provincial d'Arquitectura. **Puig i Cadafalch** es doctora en Ciències exactes l'any 1888 i obté la llicència en Arquitectura l'any 1891.

Va començar a treballar com a tècnic al municipi de Mataró i, ràpidament, impulsa activitats culturals. Un cop aconseguida la plaça d'arquitecte municipal de la seva ciutat natal, s'encarrega de la restauració d'algunes sales de l'Ajuntament i projecta i construeix habitatges particulars, una mostra dels quals la tenim en la casa "**Coll i Regàs**".

Puig i Cadafalch va ser un gran admirador del mestre arquitecte **Domènec i Montaner** amb qui va col·laborar en la redacció de la "Historia General del Arte" i amb qui coincideix en la construcció d'un edifici en l'anomenada "**Illa de la discòrdia**" on els ja esmentats arquitectes, juntament amb **Antoni Gaudí**, rivalitzen en la estètica i originalitat de les cases de veïns.

Com era habitual entre els intel·lectuals de l'època, **Puig i Cadafalch** va participar activament en política quan entra a l'Ajuntament de Barcelona per la Lliga Regionalista i va arribar a ser president de la Mancomunitat de Catalunya l'any 1917, després de la mort de **Prat de la Riba**. El cop d'estat del general **Primo de Rivera**, l'any 1923 va acabar amb totes les seves aspiracions polítiques. Durant el trist període de la guerra civil s'exilia a França i no torna a Barcelona fins l'any 1942, ciutat on resideix fins a la seva mort el 23 de desembre de l'any 1956. **Puig i Cadafalch** descansa en el cementiri de Mataró on va ser enterrat seguint la seva voluntat.

A **Canet de Mar** l'obra d'aquest insigne arquitecte es deixa sentir amb força en quatre obres d'importància que citarem per ordre cronològic.

■ El primer i el cinquè misteri de dolor del **Rosari Monumental** que podem trobar

en el **Parc del Santuari** i que foren construïts l'any 1896.

■ El **restaurant del Santuari de la Misericòrdia** que data de 1914 i que presenta característiques notables de l'estètica modernista. L'edifici és de maó vist decorat amb rajoles de ceràmica blava sobre fons blanc. La decoració s'inspira clarament en l'escut de la vila de Canet.

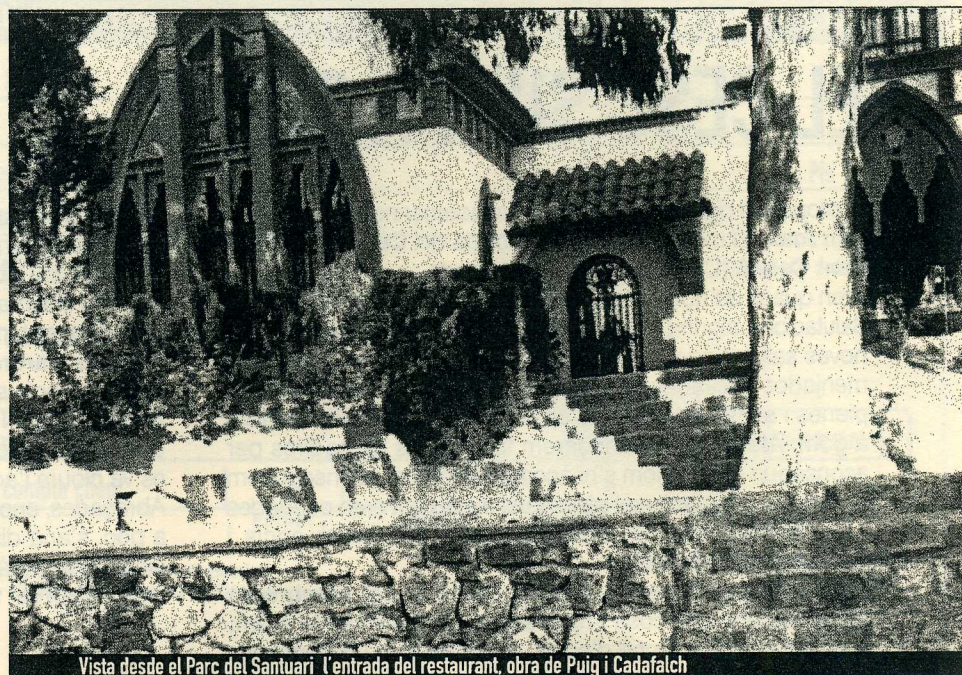
■ La **Plaça del carrer Pascual i Puig**, construïda també el 1914, avui **Plaça del Santuari**.

■ Finalment la **Font pública** que data del 1917 i que es troba en l'encreuament del Passeig de la Mare de Déu de la Misericòrdia i del carrer Josep Mora.

Puig i Cadafalch estigué també vinculat amb Sant Cebrià, no com arquitecte, però sí per amistat amb la gent del **Mas Gaspar**, que visitava cada estiu i amb qui compartia un suculent "**Cassoulet**", plat fort de la gastronomia francesa que apreciava particularment.

Josep Puig i Cadafalch

Vista desde el Parc del Santuari l'entrada del restaurant, obra de Puig i Cadafalch

Puig i Cadafalch al Mas Gaspar a l'espera d'un succulent 'Cassoulet'

Per si voleu tastar-lo també vosaltres i regalar el paladar amb un plat tradicional i saborós de la propera regió tolosana, aquí en teniu la recepta:

INGREDIENTS

(per a 4-5 comensals)

Mig ànec (*millor si pot ser oca*)
amb el seu greix

3 botifarres crues

Una ceba grossa per al sofregit

Tomàquets madurs

Mig quilo de mongetes seques
(*les mongetes del ganxet hi van d'allò més bé*)

Brou de pollastre i os de pernil

Sal, pebre i un petit ram d'herbes
(*timó, romaní, julivert i llorer*)

PREPARACIÓ

Rostiú l'ànec (*oca*) amb el seu greix fins que quedi ben confitat.

Rostiú les botifarres tenint cura que no s'esberlin. Tritureu ceba i tomàquet i sofregiu a foc lent. Podeu afegir-hi un all picat.

Ompliu una cassola de terra amb el brou que ja teniu preparat i poseu-hi les mongetes i el sofregit.

Quan arribi el punt d'ebullició, afegiu l'ànec (*oca*), el ram d'herbes, sal i pebre, i deixeu bullir fins que les mongetes s'estovin. En aquest punt incorporeu les botifarres i continueu el bull suau (*fent xup-xup*) fins que el guisat estigui a punt.

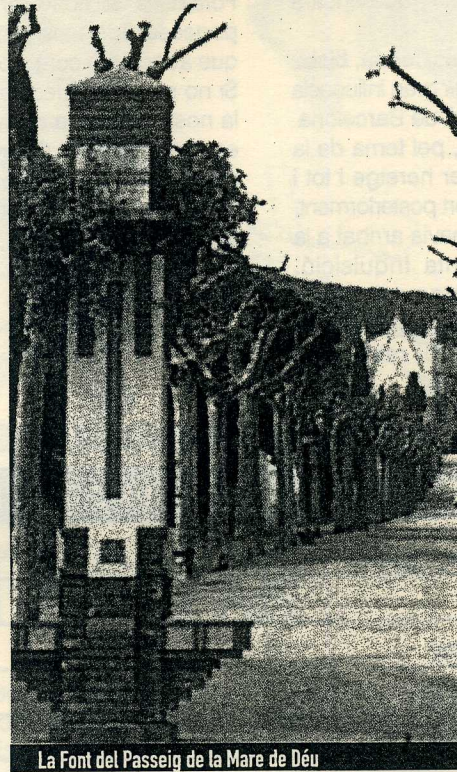
A l'hora de presentar-lo a taula, en la mateixa cassola o en cassoles de terra individuals, talleu les botifarres a rodanxes i guarniu amb una mica de julivert picat.

Bon profit!

Marta Colell i Rotger

Detall de l'obra de Puig i Cadafalch en el Parc del Santuari

La Font del Passeig de la Mare de Déu

Aquest Passeig de la Mare de Déu de la Misericòrdia, amb una llarga avinguda de plataners, fou planejat per Josep Puig i Cadafalch. A l'inici del passeig hi havia una font amb doble pica i brolladors d'aigua, la qual va ser sacrificada fa més de vint anys, per facilitar l'accés i la circulació d'autocars que puguen al Santuari. Però des de fa uns set anys, l'Ajuntament de Canet va reconstruir novament aquesta font, a part de fotografies d'arxiu.

Què fem?

Noticiari

■ Número de socis

Fins avui el número de socis del **Centre d'Estudis Sant Cebrià (CESC)** és de **58**. El nostre objectiu és arribar als 100 al més aviat possible. Decidiu-vos i apunteu-vos-hi. Com més sérem millor.

Tauler d'anuncis

■ Aportacions

Agraïm molt sincerament les aportacions fetes al **CESC** per les següents entitats i veïns de Sant Cebrià:

Material de despatx, **La Caixa**
Aspirador, **Jordi Torrent**
Projector de diapositives, **Jordi Parés**
Enciclopedia VOX, **Fina Miquel i Nogueras**
Fotografies, **Francesc Borrell i Serra**
Teula feta a l'antiga bòbila del poble i signada per en Joan Amargant i Muns, **Margarita Tous**

Els Sants Patrons

L'església de Sant Cebrià té com a protector Sant Cebrià, bisbe de Cartago (205-258 dC), gran teòleg i que va tenir gran influència en els autors cristians posteriors, entre ells Pacià de Barcelona.

Des de la més remota antiguitat la gent sempre ha sentit la necessitat de posar-se sota la protecció d'una força superior que va anomenar déu. Aquest déu o déus, -en l'antiguitat- els ajudava a trobar respostes davant de tot allò que els era desconegut i que els atemorïa.

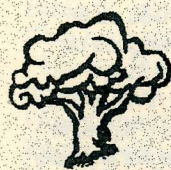
Amb l'adveniment del monoteïsm, els cristians varen adoptar el sant més escaient com a protector i mitjancer de la gràcia divina. Així es va arribar a la veneració de sants protectors molt diversos, a fi que els donessin protecció mentre treballaven, així sorgiren patrons segons la necessitat del moment d'invocació: de la pesca, de la caça, del camp, del mar, etc., que encara avui perduren.

L'església de Sant Cebrià té com a protector Sant Cebrià, bisbe de Cartago (205-258 dC), gran teòleg i que va tenir gran influència en els autors cristians posteriors, entre ells Pacià de Barcelona. Sant Cebrià s'enfrontà amb el Papa de Roma, pel tema de la validesa del baptisme. Varen condemnar-lo per heretge i tot i fugir de la policia imperial, acabà sent torturat i mort posteriorment, per ordre de l'emperador. Mitjançant la tortura havia arribat a la santedat. Per això fou adoptat per la Santa Inquisició. Els feligresos fidels es posaren sota el patronatge dels Sants Metges Cosme i Damià. Aquest doble patronatge es remunta més enllà del segle XV i no és degut a cap fet miraculós.

D'ençà de la formació de la parròquia l'any 1019, tots els llocs d'acollida d'heretges estaven posats sota l'advocació de Sant Cebrià. A partir de l'any 1231 l'acció repressora contra l'heretgia passà dels bisbats al San Ofici. Com a conseqüència els bisbats varen desmuntar les estructures que havien creat per a dur a terme les seves activitats repressores. Des d'aleshores, les nominacions a Sant Cebrià a poc a poc van anar desapareixent. A Sant Cebrià de Vallalta, degut a l'estada dels heretges al llarg dels segles, s'ha mantingut la dedicació de la parròquia a Sant Cebrià.

Fora de la vall convivia en la mateixa parròquia diverses famílies pageses, fidels als dictats de la fe. Aquestes famílies foren les que adoptaren com a patrons els Sants Metges Cosme i Damià. Si no sabem aquest fet històric, es fa difícil comprendre que a la nostra església no hi hagués cap confraria ni festa solemne en honor de Sant Cebrià. En canvi no faltaven confraries i grans celebracions en honor dels altres sants que hi tenien el seu corresponent altar. Això passava, sobretot en les diades dels Sants Cosme i Damià, la Mare de Déu del Roser, Sant Isidre i Sant Pau

Lluís Parera i Cusí

CESC
Centre
d'Estudis
Sant Cebrià

Edita: **CESC**
Centre d'Estudis Sant Cebrià

Col·laboradors:

Redacció: Lluís Parera i Cusí
Mercè Salazar Fliquet, Marta
Colell Rotger

Compaginació: Rut Vidal Subirà

Fotografia: Sussana Balanya

Av. Maresme, nº8, 3r B
08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA
BARCELONA

SOL·LICITUD D'INSCRIPCIÓ CENTRE D'ESTUDIS SANT CEBRIÀ

Nom i cognoms _____

NIF _____

Data naixement _____

Carrer _____

Núm _____

Pis _____

Població _____

Codi Postal _____

Telèfon _____

Signatura sol·licitant _____

Domiciliació Bancària

Banc _____

Núm. Agència _____

Titular _____

Llibreta _____

Compte corrent _____

Codi compte client _____

Entitat _____

Agència _____

Control _____

Núm. compte _____

Signatura titular de la compte _____

La quota per col·laborar econòmicament al
Centre d'Estudis Sant Cebrià és de 500 ptes/mensuals